

عنوان مقاله:

بررسی دیدگاه علامه طباطبائی در تفسیر آیه هفتم آل عمران

محل انتشار:

تحقیقات علوم قرآن و حدیث، دوره 10، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

مرتضی ایروانی - دانشیار دانشگاه فردوسی مشهد

محمد علی رضایی اصفهانی - دانشگاه علوم اسلامی رضوی

مهدی جلالی - دانشگاه فردوسی مشهد

علی اصغر ناصحیان - استادیار جامعه المصطفی العالمیه (نویسنده مسئول)

خلاصه مقاله:

در آیه هفتم آل عمران مراد از اتباع در یتبعون ما تشابه پی جویی و جستن متشابهات است، نه پیروی از متشابهات. تاویل در این آیه به معنای بیان مراد و معنای آیه متشابه به کار رفته است. محل وقف در ولا یعلم تاویل الله و الراسخون فی العلم .. الله نیست و الراسخون فی العلم عطف بر الله است. دلایل علامه طباطبائی (ره) بر عدل بودن و الراسخون فی العلم یقولون ... برای و اما الذین فی قلوبهم زیغ فیتون ما تشابه منه پذیرفتنی نیست. برداشت علامه از کلام امام علی (ع) درباره راسخان در علم با ظاهر کلام حضرت، دلایل عقلی و مبنای نظری علامه در تاویل ناسازگار است. تعریف آغازین علامه برای محکم و متشابه مقبول، اما تعریف نهایی وی مورد اشکال است

کلمات کلیدی:

آیه هفتم آل عمران، محکم و متشابه، تاویل، راسخان در علم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/864434>

